

KRÓTKA HISTORIA SZKOŁY

Od Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Odrowążów po Akademicki Zespół Szkół Ogólnokształcących

Początków szkoły należy szukać w końcu XIX wieku, kiedy w ówczesnej Królewskiej Hucie powstała pierwsza wielowyznaniowa Prywatna Szkoła Związkowa dla Chłopców. W 1872 roku szkoła została przejęta przez miasto, a w jej utrzymaniu pomocy udzielały władze górnicze. Po kilkuletnich staraniach 15 października 1877 r. dokonano uroczystego otwarcia Gimnazjum Klasycznego w Królewskiej Hucie (w budynku przy ulicy Powstańców – ówczesna Tempelstrasse). W chwili powstania gimnazjum liczyło 9 oddziałów klasowych, w których uczyło się 230 chłopców (76 katolików, 74 ewangelików i 80 wyznania mojżeszowego). Grono pedagogiczne liczyło 14 osób.

W latach 80-tych i 90-tych XIX wieku miasto podjęło starania o przejęcie szkoły przez budżet państwa, co nastąpiło 1 kwietnia 1884 roku.

W czasie I Wojny Światowej w gimnazjum prowadzone były normalne zajęcia szkolne.

Po objęciu administracji przez władze polskie 5 września 1922 roku, utworzono gimnazjum polskie z 269 uczniami w 8 oddziałach klasowych. W tym samym budynku działały osobne klasy dla mniejszości niemieckiej otwarte na podstawie Konwencji Genewskiej z 15 maja 1922 r. Pierwszym dyrektorem był dr Jan Piprek, zaś od 1926 roku Teodor Stera.

W roku szkolnym 1926/27 w Klasycznym Gimnazjum Państwowym w 16 klasach uczyło się 580 chłopców. Grono pedagogiczne liczyło 25 osób. Klas niemieckich było 7 (158 uczniów i 8 osób grona nauczycielskiego).

W roku 1934 w związku ze zmianą nazwy miasta (z Królewska Huta na Chorzów), szkole nadano nazwę „Państwowe Gimnazjum imienia Odrowążów” (nazwa ta widnieje na okładce Złotej Księgi). Dyrektorem został dr Franciszek Lenczowski (który uczył również historii – tylko jedną wybraną klasę w każdym roku szkolnym - podobno rewelacyjnie!). Gimnazjum (4 lata nauki zakończone tzw. „małą maturą”) liczyło 16 oddziałów klasowych i 570 uczniów (w klasach polskich 514, w tym 90 % katolików i po 5 % ewangelików i uczniów wyznania mojżeszowego, w klasach niemieckich 56 chłopców). Grono pedagogiczne liczyło już 38 osób, w tym 8 profesorów z tytułem doktora.

W 1937 roku po utworzeniu przy gimnazjum klas licealnych (2 lata nauki zakończone maturą), w szkole funkcjonowały dwa wydziały: wydział klasyczny (z łaciną i greką) i wydział humanistyczny. Nazwa szkoły brzmiała: Państwowe Gimnazjum i Liceum imienia Odrowążów w Chorzowie.

We wrześniu 1939 roku Państwowe Gimnazjum i Liceum im. Odrowążów przestaje istnieć (podobnie jak wszystkie szkoły powszechne i średnie na Śląsku włączonym do III Rzeszy). Do budynku szkoły wprowadza się Arbeitsamt (Urząd Pracy), co przyniosło fatalne skutki dla absolwentów i uczniów polskiej placówki. Już w listopadzie 1939 roku, na podstawie dokumentacji szkolnej, zatrzymano i wysłano na przymusowe roboty do Niemiec, pierwszą grupę uczniów. Takich grup było przez całą II Wojnę Światową wiele. Maturzyści ze Śląska traktowani byli jak obywatele Rzeszy i od 1940 roku masowo i przymusowo wcielani do Wehrmachtu. Z tego tragicznego okresu nie zachowały się żadne dokumenty szkolne ani archiwalia. Jedynie Złota Księga Państwowego Gimnazjum im. Odrowążów została przechowana przez nieznaną osobę prywatną i oddana w lutym 1945 r. dyrektorowi dr. Władysławowi Marchaczowi do, jak to napisał Pan Dyrektor, „dalszego użytku zakładu”.

Niedawno odkryliśmy jeszcze jedną pamiątkę z czasów przedwojennych Odrowążów. Wiosną 1939 roku w Gimnazjum i Liceum im. Odrowążów postanowiono uczcić pamięć Alfonsa Zgrzebnioka, komendanta głównego Polskiej Organizacji Wojskowej na Górnym Śląsku, jednego z dowódców I i II Powstania Śląskiego, nauczyciela tej szkoły w latach 1919-1921, fundując tablicę pamiątkową, która miała być odsłonięta 1 września 1939 roku. Tablica cudem ocalała, ukryta na strychu budynku, w którym był przecież niemiecki urząd pracy. Po wojnie została przekazana do muzeum a w początkach lat 90-tych staraniem ówczesnego dyrektora Zespołu Szkół Technicznych im. Mariana Batko trafiła na przeznaczone jej miejsce.

W lutym 1945 roku, tuż po wyzwoleniu Śląska, dyrektor Władysław Marchacz wraz z ocalałymi nauczycielami przystąpili do wznowienia działalności szkoły. Przedwojenny budynek przy dzisiejszej ul. Powstańców był wówczas zamieniony na biura, ale przedwojenny budynek Prywatnego Liceum Koedukacyjnego imienia Josepha von Eichendorffa był pusty i dlatego zdecydowano się na przeniesienie polskiej szkoły do tego budynku. Był to nowoczesnie wyposażony budynek szkolny zbudowany w latach 1931-32 dla mniejszości niemieckiej (w zamian za szkołę dla mniejszości polskiej w Bytomiu, już na terenie Niemiec). Powstała szkoła dzienna i popołudniowa dla starszej młodzieży, której wojna zabrała młodość i możliwość nauki. Zajęcia rozpoczęły się 1 marca 1945 roku, a pierwszy powojenny rok szkolny zakończył się 14 lipca 1945, trwał 101 dni, a przerw w nauce nie było żadnych. 16 lipca pożegnano pierwszych powojennych maturzystów. Popołudniowa klasa w cztery miesiące nadrobiła materiał gimnazjum (bez żadnej taryfy ulgowej) a w rok – dwa lata liceum tak, że w czerwcu 1946 kolejny rocznik zdawał maturę.

3 października 1947 r. mszą św. w kościele św. Antoniego zainaugurowano rok szkolny 1947/48. Po nabożeństwie dyr. dr Władysław Marchacz powitał grono nauczycielskie i uczniów. Nakreślając ogólny plan organizacyjny roku szkolnego poinformował, że gimnazjum wieczorowe

zostało upaństwowione pod nazwą Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum i Liceum dla Dorosłych w Chorzowie. W rok później liceum traci imię swych patronów - Odrowążów i staje się Szkołą Ogólnokształcącą Męską Stopnia Podstawowego i Licealnego. W grudniu ze szkoły odchodzi dyrektor Marchacz i jest to właściwie ostatni akcent zrywania z przedwojenną tradycją Państwowego Gimnazjum i Liceum imienia Odrowążów.

W roku szkolnym 1950/51, na kilka miesięcy, dyrektorem szkoły został mgr Jan Gołębiowski a później mgr Józef Zagała.

We wrześniu 1951 roku Paweł Misz został dyrektorem Ogólnokształcącej Szkoły TPD Stopnia Podstawowego i Licealnego i przez dziewiętnaście lat kierował szkołą, która zdobywała coraz większą renomę i była jedną z najlepszych szkół średnich w regionie. Niestety nie zachowały się żadne archiwalia z czasów sprawowania patronatu przez Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Ze wspomnień absolwentów z tamtych czasów wiemy, że w szkole prowadzona była bardzo bogata działalność edukacyjna, działało wiele kół zainteresowań, organizowano wspaniałe wycieczki szkolne. W sali amfiteatralnej działało nawet szkolne kino. Wśród grona profesorskiego było wielu wyśmienitych pedagogów jak chociażby polonista prof. Franciszek Gurgacz, łacinnik i bibliotekarz prof. Zdzisław Paździora, chemik prof. Tymoteusz Szarszaniewicz czy ostatni żyjący dziś nauczyciel z tamtych czasów matematyk prof. Jan Sztajer, zaś wielu absolwentów szkoły zostawało później wybitnymi naukowcami. Do najbardziej znanych absolwentów z tamtych czasów należy prof. dr hab. Jerzy Buzek – Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1997-2001 i późniejszy poseł do Parlamentu Europejskiego.

W 1954 roku w Olimpiadzie Chemicznej pierwsi finaliści wpisują się na długą listę olimpijskich sukcesów uczniów szkoły. Są to Rafał Dylewski, Andrzej Kośmider i Henryk Furmanik – znany później jako alpinista, który zginął śmiercią górską pod McKinley'em.

Rok 1958 był rokiem szczególnym w historii szkoły bowiem 12 grudnia nadano szkole imię Juliusza Słowackiego. Imię patrona zostało zaproponowane przez nauczyciela języka polskiego prof. Janusza Paprockiego, przyjęte przez Radę Pedagogiczną i zaakceptowane przez Ministerstwo Oświaty. Społeczność szkolna ufundowała popiersie Juliusza Słowackiego wykonane przez wybitnego śląskiego rzeźbiarza Reinholda Domina. W czasie uroczystej akademii dyrektor Paweł Misz odczytał akt nadania szkole nazwy: Szkoła Podstawowa i Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego w Chorzowie. W części artystycznej wystąpili znakomici artyści polskiej sceny operowej Natalia Stokowacka i Bogdan Paprocki zaś adiunkt Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach Jan Wilczek wygłosił prelekcję „Znaczenie Juliusza Słowackiego w literaturze polskiej”. I w taki oto sposób szkoła na długie lata stała się Słowakiem.

Lata sześćdziesiąte to dalsze osiągnięcia w olimpiadach z przedmiotów ścisłych, liczne sukcesy w olimpiadzie chemicznej, pierwsze sukcesy

w olimpiadzie fizycznej, astronomicznej i matematycznej, w tym m.in. sukces dzisiejszego wicedyrektora i matematyka dr. Marka Piętki. Księgi protokołów Rady Pedagogicznej odnotowują szkolne wydarzenia takie jak np. udział młodzieży w Świętach Pieśni i Tańca czy Świętach Kultury Fizycznej w Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie, poranki filmowe, wyjścia do teatru i filharmonii, spotkania literackie i muzyczne. Organizowane są różne konkursy, m.in. „zgaduj – zgadula”, „Czy znasz ZSRR?” ale też i konkurs „Czy znasz Śląsk?”. Powstaje Klub Młodzieżowy, działają organizacje młodzieżowe: Związek Młodzieży Socjalistycznej, Polski Czerwony Krzyż, Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej, działa Szkolna Kasa Oszczędności a Spółdzielnia Uczniowska pod opieką prof. Szarszaniewicza rozprawdza wśród młodzieży podręczniki i prowadzi szkolny sklepik.

Od września 1963 r. funkcję wicedyrektora obejmuje lubiana przez uczniów i ceniona przez grono pedagogiczne nauczycielka fizyki mgr Katarzyna Borowiec. W tym samym roku zorganizowany został pierwszy obóz narciarski w Wiśle. Od września 1964 r. przestają działać klasy I-IV szkoły podstawowej, które wracają do szkół rejonowych, a tym samym odchodzą ze Słowaka nauczyciele uczący w tych klasach.

W Kronice Szkolnej odnotowuje się wszystkie ważne wydarzenia z życia szkoły. W roku szkolnym 1964/65 zorganizowano aż 32 wycieczki, głównie w góry. W następnym roku uroczyście obchodzono Rok Sienkiewiczowski i 100. rocznicę urodzin Władysława Reymonta.

W styczniu 1967 r. umiera prof. Franciszek Gurgacz, długoletni i wspaniały nauczyciel języka polskiego, człowiek wielkiego serca, cieszący się ogromnym szacunkiem. Uchwałą Rady Pedagogicznej dla uczczenia jego pamięci i zasług dla szkoły portret prof. Gurgacza został zawieszony w bibliotece. Ten piękny, podkreślający szacunek dla Mistrzów, zwyczaj istnieje do dnia dzisiejszego. W sali konferencyjnej, jak w Słowaku nazywany jest pokój nauczycielski, wiszą portrety zmarłych nauczycieli szkoły, którzy patrzą „z nieba” na nas – ich następców i pilnują pielęgnowania chlubnych tradycji szkoły.

W roku 1968 r. chorzowski „Elektromontaż”, zakład opiekuńczy szkoły ufundował sztandar szkoły. Uroczystość przekazania sztandaru dyrektorowi Pawłowi Miszowi została uświetniona obecnością miejskich władz partyjnych, a młodzież pod kierownictwem prof. Marii Grzybowskiej przedstawiła inscenizację „Balladyny” Juliusza Słowackiego. Pani prof. Grzybowskiej zawdzięczamy również niezwykłą lekcję języka polskiego „Wybitne osiągnięcia artystyczne Gustawa Holoubka”, której honorowym gościem był oczywiście sam aktor.

Przełom lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych to słynne pokazy gimnastyczne setek chorzowskich i śląskich uczniów na Stadionie Śląskim, ale też nowoczesne metody nauczania, powstanie z inicjatywy prof. Stefana Chaszczyńskiego pracowni przedmiotowych, w tym języka rosyjskiego zwanej

„laboratorium językowym” a wyposażonej w aparaturę nagłaśniającą i magnetofony szpulowe, „cud techniki” owych czasów.

W 1970 roku I Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego żegna swojego wieloletniego dyrektora Pawła Misza, wspaniałego matematyka, pedagoga wielkiego formatu, budzącego szacunek i respekt (a czasami nawet przerażenie), przy tym człowieka o wielkim, prawie gołęmbim sercu. Dyrektorem szkoły na kolejnych siedemnaście lat zostaje mgr Rudolf Kieszkowski.

Rok 1969 to ostatni rok tzw. „jedenastolatki” czyli siedmioletniej szkoły podstawowej i czteroletniego liceum. W 1970 roku przy liceum zostają utworzone klasy VI-VIII szkoły podstawowej dla dzieci szczególnie uzdolnionych matematycznie. Powstaje także klasa o profilu matematyczno – fizycznym, a w ostatnich klasach liceum wprowadza się zajęcia fakultatywne w grupach przedmiotowych. W 1971 r. do egzaminów maturalnych nowego typu przystępuje pierwszy rocznik „dwunastolatki”, czyli ośmioletniej szkoły podstawowej i czteroletniego liceum. I tak jak to było w latach poprzednich, młodzież odnosi sukcesy w coraz to nowych olimpiadach przedmiotowych, jak na przykład biologia, historia, geografia czy język francuski.

W 1975 roku postanowiono utworzyć klasę o profilu biologiczno - chemicznym (z językiem francuskim jako drugim językiem obcym, po obowiązkowym dla wszystkich uczniów w Polsce języku rosyjskim, co spowodowało, że większość lekarzy – absolwentów Słowaka jest „francuskojęzyczna”). W 1980 r. powstaje klasa z poszerzonym programem języka angielskiego, zaś 10 lat później klasa z poszerzonym programem języka francuskiego. Klasy sprofilowane świetnie zdały egzamin, co pozwoliło młodzieży na zdobywanie wiedzy wykraczającej poza obowiązkowy program nauczania i przyczyniło się do coraz większych sukcesów w olimpiadach przedmiotowych, konkursach a także egzaminach wstępnych na wyższe uczelnie.

Lata te, to bogata oferta edukacyjna i pozalekcyjna. Swą działalność rozpoczyna Szczęp ZHP, powstaje Szkolny Klub Krajoznawczo – Turystyczny PTTK noszący dziś nazwę Koło Geografów „Peneplena” i działający pod auspicjami Polskiego Towarzystwa Geograficznego; pod opieką prof. Jana Swadźby działa (do dnia dzisiejszego) Koło Filatelistyczne, w dniach 21 – 22 października 1978 r. rusza I Rajd Słowaka w Beskidzie Śląskim i Żywieckim. 4 października 2008 roku nauczyciele, absolwenci i uczniowie wędrowali i sprzątali Beskidy po raz trzydziesty, a barwne imprezy mety Rajdu, ze względu na warunki atmosferyczne) przeniesiono do Ogródów Słowaka na 15 października. W tym jubileuszowym, XXX Rajdzie Słowaka wzięło udział 500 uczestników a Puchar Koła Geografów „Peneplena” zdobyły klasa 2 Gimnazjum i klasa 2b Liceum.

Lata 70-te to również pierwsze Dni Samorządności – święto klas maturalnych, dzień, w którym maturzyści przejmują władzę w szkole. Powstanie Rady Młodzieżowej jak i dni samorządności były przejawem

demokratyzacji życia szkolnego i działalności ówczesnej wicedyrektor szkoły mgr Walentyny Michalskiej.

13 grudnia 1981 roku wprowadzono w Polsce stan wojenny. Zajęcia szkolne zostają zawieszane na kilka tygodni. To trudny okres dla naszej Ojczyzny, ale szkole udaje się zachować swą niezależność, wyjątkowy charakter, kultywować chlubne tradycje, uczyć patriotyzmu i wychowywać mądrych i świątłych absolwentów. Ruszają pierwsze obozy narciarskie na Magurce a później na Hali Rysiance. Ich efektem jest fakt, że przez ostatnie ćwierćwiecze prawie wszyscy nasi uczniowie nauczyli się trudnej sztuki narciarskiej a wielu z nich złapało „bakcyła białego szaleństwa” na zawsze.

I Zlot Szkół im. Juliusza Słowackiego w Miłosławiu to rok 1983. Odtąd Słowak bierze stały udział w kolejnych Zlotach. Wrocław, Częstochowa, Kielce, Oleśnica, Skarżysko Kamienna, Łódź, Warszawa, Grodzisk Wielkopolski, Przemyśl, Elbląg, Karwina, Krzemieniec i Chorzów to miejsca Zlotów i miasta gdzie funkcjonują szkoły noszące imię Juliusza Słowackiego. Rok później powstaje Kawiarenka Literacka działająca do dnia dzisiejszego w Królewskiej Pracowni Polonistycznej pod opieką prof. Andrzeja Króla. Sztandarową kompozycją Kawiarenki Literackiej jest Hymn Szkoły, czyli „Testament mój” Juliusza Słowackiego, do którego muzykę skomponował ówczesny uczeń klasy trzeciej Krzysztof Domogała. „Testament...” wrósł w Słowaka, stał się elementem łączącym wszystkie pokolenia szkoły – uczniów, nauczycieli, absolwentów a także wszystkie inne szkoły noszące imię Wieszcza w Polsce, w Republice Czeskiej, na Ukrainie. Nasz hymn i jednocześnie kultową pieśń śpiewamy dziś, w wolnej Polsce, na wszystkich kontynentach, wszędzie tam gdzie zawędrujemy w naszych wojażach po świecie.

W latach 1987–1991 funkcję dyrektora szkoły pełni mgr Ireneusz Janz, wspaniały matematyk i wychowawca.

4 czerwca 1989 roku to kolejna milowa data w historii Polski. Upadek komunizmu, otwarcie na Europę i świat sprawiają, że zdobywamy nowe kontakty ze szkołami w takich krajach jak: Francja, Wielka Brytania, Niemcy, Hiszpania, Ukraina, Austria, Republika Czeska, Rumunia, Sri Lanka i Indie.

W 1991 roku pierwszy w historii szkoły konkurs na stanowisko dyrektora wygrywa mgr Przemysław Fabjański, absolwent szkoły z 1980 roku, laureat Olimpiady Geograficznej, uwielbiany przez młodzież nauczyciel geografii i osoba ciesząca się ogromnym autorytetem, zostając najmłodszym dyrektorem w Polsce. Zastępcą dyrektora zostaje dr Marek Piętka, matematyk z duszą humanisty, „mistrz” układania planów zajęć, wzór nauczyciela i wychowawcy.

Wraz z otwarciem granic rozpoczynają się pierwsze wymiany uczniowskie ze szkołami partnerskimi, wyjazdy naukowo - językowe, ale przede wszystkim zimą 1991 wyrusza z Chorzowa I Szkolna Wyprawa Geograficzna „Indie – Nepal - Himalaje '91”. Uczestnicy wyprawy podróżują po subkontynencie indyjskim, poznają nową dla nich kulturę i cywilizację,

zdobywają himalajski szczyt Tsergo Ri (5.033 m n.p.m). Wyczyn ten sprawia, że szkoła zostaje wpisana do The Royal Geographical Society w Londynie.

Od tamtej pory zorganizowaliśmy wiele wyjazdów niemal we wszystkie zakątki Europy. W 2007 roku absolwenci i uczniowie Słowaka zostali przyjęci na prywatnej audyencji w indyjskiej Dharamsali przez XIV Dalajlamę Tybetu, wcześniej spotykali się także z Matką Teresą z Kalkuty i o. Marianem Żelazkiem z Puri. Latem 2008 roku XII Szkolna Wyprawa Geograficzna przemierzyła Tajlandię, Malezję, Singapur, Brunei i Indonezję, a rok później 25-osobowa grupa ze Słowaka znów dotarła w niezwykle regiony północnych Indii. Trzynastcie wypraw geograficznych to pokolenia absolwentów Słowaka zaszczerpionych bakcylem podróŜowania, ale teŜ widoczny znak naszej obecnoœci w œwiecie. Mamy zwyczaŝ znaczenia naszej obecnoœci przez fakt pozostawiania naklejki z logo szkoły. Sprawia to, ŝe w wielu egzotycznych miejscach Ziemi widaç obecnoœç chorzowskiego Słowaka.

Ostatnie dwadzieœcia lat to wspaniały okres w historii szkoły. Jej dynamiczny rozwój i liczne sukcesy uczniów sprawiają, ŝe I Liceum Ogólnokształcaçe im. Juliusza Słowackiego zajmuje czołowe miejsca w ogólnopolskich i regionalnych rankingach szkół ponadgimnazjalnych. Imponująca liczba 250 zwycięzców, laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych, w tym ponad 130 w czasie kadencji dyr. Fabjańskiego, laureaci i zwycięzcy olimpiad miêdzynarodowych, znaczące sukcesy w róŜnych konkursach przedmiotowych, sukcesy artystyczne i sportowe stanowią o znaczącej pozycji Słowaka w polskim systemie edukacji. Bogata oferta edukacyjna, autorskie programy nauczania, edukacja europejska, edukacja regionalna, reformatorski system kształcenia w ramach bloków specjalizacyjnych, nawiązanie formalnej, merytorycznej współpracy z Uniwersytetem Śląskim (2006), powstanie Gimnazjum Dwujęzycznego, szeroki wachlarz zajęć pozalekcyjnych, kół zainteresowań, zajęć sportowych, wyjazdów edukacyjnych, naukowych, językowych, Miêdzynarodowy Pojedynek Matematyczny Chorzów – Břilovec - Graz, projekt „Studium dzieła literackiego” w ramach europejskiego programu Sokrates Comenius, nawiązanie współpracy ze szkołami partnerskimi w wielu krajach Europy i Azji, organizacja finałów Olimpiady Geograficznej i Olimpiady Nautologicznej w 1996 i 2006 roku i Miêdzynarodowej Środkoeuropejskiej Olimpiady Geograficznej (2009), Olimpiady Matematycznej w 2004 r., certyfikaty jakoœciowe: „Szkoła z Klasą” (2004), „Super Szkoła” (2006), „Uczniowie z Klasą” (2007), „Szkoła Olimpijska”, wykłady akademickie, liczne akcje charytatywne, w tym pomoc ofiarom tsunami i praca naszych uczniów przy odbudowie szkoły w Galle na Sri Lance, spotkania z politykami, debaty, odczyty, pismka młodziêżowe, radiowêzeł, rejsy ŝeglarskie, rajdy, wycieczki naukowe i krajoznawcze, znaczny rozwój szkolnej bazy materialnej, głównie dzięki kompetentnemu mecenatowi Władz Miasta Chorzowa, a takŝe naszym sponsorom i rodzicom itd., itp., no i przede wszystkim zwykła szkolna codziennoœç, zmaganie siê z materiaŝ ludzką i ŝmudnym zdobywaniem wiedzy,

pielęgnowanie tradycji, tworzenie nowych zwyczajów, przychodzące pokolenia młodych ludzi, które dorastają, dojrzewają, rosną w „siłę i mądrość”, odchodzące w świat pokolenia absolwentów – to Słowak, czyli od 1 września 2007 roku Akademicki Zespół Szkół Ogólnokształcących w Chorzowie.

Ale to już zupełnie inna historia.

Aleksandra Zyska
Przemysław Fabjański